

[Freddy Madsen.]

liv i luksus osv. Han forsømmer bare at drage de nødvendige konklusioner, nemlig at årsagerne til dette, ligesom for de øvrige samfund, han nævner, er, at det samfund, vi lever i, har overlevet sig selv og er et samfund i døen. Det klares ikke, som hr. Halvgaard åbenbart mener, ved, at karaktersystemet eller eksamenssystemet er stramt, ja, det ville ikke engang nytte, om man forlangte, at ungerne ved siden af skulle have tæv i skolen. Det er en historisk udvikling, som vil gå videre uanset karaktersystemer og andet.

Det er jo også ganske betegnende for fremskridtspartiets holdning, at ifølge fru Jytte Røge tager man også afstand fra den fornuftige målsætning, som er opstillet; om, at det, det drejer sig om, er, at eleverne i skolen skal føres frem til et fælles mål af kundskaber. Hermed er det sagt rent ud, at det, man tilstræber, er uligheden, og det ved vi udmærket er fremskridtspartiets politik. At man har fået venstre med på det i denne sag i denne situation, forekommer ikke os så overraskende, men det er jo kun en besælgning af, hvad det er for nogle kræfter, der nu står sammen i skolespørgsmålet, som også andre har været inde på det.

Jeg vil gerne sige, at det heller ikke overrasker mig, at hr. Erhard Jakobsen mener, at det er forkert at tale om arbejderklasse. Vi har såmænd meget længe været klar over, at hr. Erhard Jakobsen ikke længere har noget som helst forhold til arbejderklassen. Men det, der står tilbage, og det, der er interessant, er, at han også forkaster de faktisk videnskabelige undersøgelser, der beviser, at de, der kommer fra de laveste socialgrupper i samfundet, sjældent opnår en højere uddannelse. Når det f. eks. drejer sig om de ufaglærte, så er der kun 7 pct. af deres børn, som går i gymnasiet. Hvis man tager de to laveste socialgrupper, der foruden de ufaglærte også omfatter de faglærte, de mindre funktionærer og de mindre, selvstændige erhvervsdrivende, så er der mindre end 10 pct., der udgår fra de højere læreanstalter, på trods af at det er 50 pct. af befolkningen, det drejer sig om.

Må jeg så sige til hr. Steen Folke, at vi ikke har ændret det standpunkt, som vi har haft tidligere. Hvis han havde lyttet til, hvad jeg havde sagt, så ville han have hørt,

at jeg udtrykkelig har gjort opmærksom på, at vi anser eksamen i det nuværende selektionsystem, som findes i folkeskolen, også i den nye folkeskolelov, for at være et led i det sorteringssystem, der eksisterer. I det øjeblik vi får indført en enhedsskole, finder vi, at det er fornuftigt, at der i dette system også findes en afsluttende prøve, hvis former vi nærmere kan diskutere, men hvis formål må være at tage temperaturen på skolesystemet og sikre, at det fungerer sådan, at eleverne får en tilfredsstillende uddannelse.

Til slut er det klart, at vi ikke kan stemme for det af fru Tove Nielsen stillede dagsordensforslag, og vi finder egentlig i betragtning af betænkningen til folkeskoleloven, at hr. Maigaards dagsordensforslag er inderlig overflødigt. Men i en situation, hvor det kommer til afstemning, vil vi gerne være med til at bekræfte, at vi mener, at de beslutninger, som folketinget træffer, også skal overholdes.

Ordføreren for forespørgerne (*Tove Nielsen*) (V):

Med hensyn til det af hr. Maigaard stillede dagsordensforslag skal jeg på vegne af de 5 partier, der står bag det dagsordensforslag, jeg fremsatte, meddele, at vi betragter hr. Maigaards dagsordensforslag som ganske og aldeles overflødigt.

Jeg beklager sådan set, at hr. Maigaard ikke lyttede til den begrundelse, jeg kom med fra starten af, for dér ville han nemlig have opdaget, at det var helt unødvendigt at stille mig spørgsmål om, hvor venstre stod med hensyn til betænkningens ordlyd. Vi har ikke her i dag behov for en gentagelse af, hvad der tidligere er skrevet. Det, vi har behov for, er en virkelig tolkning af, hvad ministeren vil bruge sin bemyndigelse til med hensyn til en karakterskala i folkeskolen. Jeg må nok sige, at der er kommet forskellige synspunkter frem i dag, som bestemt ikke har medvirket til, at venstre er blevet mere rolig — tværtimod, vil jeg sige. Det, som hr. Maigaard lægger i en forenkling af karakterskalaen, afviger så ganske og aldeles fra det, som venstre kunne forestille sig.

Jeg skal gentage, hvad jeg har været inde på i mit indlæg, at én ting er, at man tilslutter sig et udredningsarbejde, men man kender naturligvis på forhånd ikke resultatet af